

C/2024/530

8.1.2024

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 14 czerwca 2023 r. w sprawie T-376/21,
Instituto Cervantes/Komisja, wniesione w dniu 18 sierpnia 2023 r. przez Instituto Cervantes**

(Sprawa C-534/23 P)

(C/2024/530)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Instituto Cervantes (przedstawiciel: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, avocat)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Hiszpanii

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 14 czerwca 2023 r., Instituto Cervantes/Komisja (T-376/21, EU:T:2023:331), w którym Sąd oddalił jego żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji o udzieleniu zamówienia na umowy ramowe na szkolenia językowe dla instytucji, organów i agencji Unii Europejskiej (HR/2020/OP/0014) – w zakresie jego części nr 3 (język hiszpański) – na miejscu pierwszym grupie CLL Centre de Langues-Allingua, a na miejscu drugim – wnoszącemu odwołanie;
- rozpoznanie skargi co do istoty i stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi w jego uzasadnieniu dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy popełnionego przez wnoszącego odwołanie uzasadnionego błędu w związku z niewłaściwym zrozumieniem wytycznych dotyczących zasad składania ofert drogą elektroniczną, których konsekwencją przy ocenie cech złożonej przez niego oferty było odrzucenie niektórych dokumentów technicznych, których fizycznie nie przedłożono wraz z ofertą, lecz do których odsyłało zawarte w złożonej ofercie hiperłącze.

Wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne i naruszył prawo, uznając, że ów błąd nie jest uzasadniony, mimo że, po pierwsze, wynikał on ze stosowanej wcześniej praktyki, która była niespójna z postępowaniem o udzielenie spornego zamówienia i była stosowana również równoległe do niego, oraz, po drugie, taki sam błąd popełniła znaczna część oferentów.

W zarzucie pierwszym wnoszący odwołanie podnosi również, że rozumowanie zastosowane następnie przez Sąd, aby tytułem uzupełnienia odrzucić zastrzeżenia dotyczące braku weryfikacji wiarygodności dokumentu dostępnego poprzez hiperłącze, jest błędne pod względem prawnym, ponieważ uzasadniony błąd wyklucza możliwość odrzucenia przez Komisję Europejską dokumentu technicznego.

2. Zarzut drugi dotyczy braku rzeczywistego wywiązania się z obowiązku porównania relatywnych cech ofert spoczywającego na instytucji zamawiającej przy wyłanianiu oferty najkorzystniejszej ekonomicznie zgodnie z art. 167 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii⁽¹⁾ ze względu na to, że w zakresie wszystkich części zamówienia oceny oraz punktacji oferty wybranego oferenta dokonano w poszczególnych częściach zamówienia w taki sam sposób, mimo że oferty konkurencyjne były różne.

Wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo, uznając, iż przy porównywaniu ofert instytucja zamawiająca może dokonać niezależnej oceny każdej oferty, a następnie – na podstawie tych niezależnych ocen – sporządzić prosty ranking ofert, podczas gdy ustalenie relatywnych cech konkurencyjnych ofert wymaga zestawienia w sposób konkretny przedstawionych w tych ofertach propozycji technicznych w świetle kryteriów udzielenia zamówienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).